

Szegedi Ünnepi Hetek, 1964

A HOSTESSEK JEGYZETFÜZETÉBŐL

Az idegenforgalmi hivatal hostessei szombatnapi és vasárnaponként két nagy szállodánkban, a Hungáriában és a Tiszában teljesítenek szolgálatot. Szovjet, német, angol és más nemzetiségű turistáknak adnak rendszeresen tájékoztatást az ünnepi hetek programjáról, kalauzolják őket a kiállításon, elkísérik a vendégeket a különböző szórakoztató rendezvényekre. A külföldiek még bevásárlásaikhoz is többször magukkal viszik a hostesseket.

Sóvágó Mária és Brunner Sarolta így nagyon sok külföldivel beszélgethetett már az elmúlt hetekben. Jegyzetfüzeteiket valóságos információs „tárházak” lehet tekinteni, mert ezekből a legkülönbözőbb nemzetiségű turisták véleményét ismerhetjük meg.

A prágai Bichonek Novák dr. neve mellett például a következő bejegyzés olvasható:

„Nagyon dícsérték Szeged tisztaságát és rendezettségét. Az üzletek kirakatait szébbnek találták mint Budapesten. A Vidróczki zenéje ugyan szokatlan volt számukra, de a játékok színlhelyét, a Dóm teret minden fenntartás nélkül nagyon dícsérték. Ilyen környezetben még nem láttak szabadtéri produkciót. A csehszlovák orvos szerint páratlan ez a tér egész Európában.”

Josep Kalis dr. lengyel pedagógus így nyilatkozott: „A magyar barátok között felejthetetlen élmény marad számunkra a szegedi látogatás. Az Aida díszletei ragyo-

gók. Lenyűgözött bennünket nemcsak a kiváló énekesek hangja, hanem a nagylétszámú statisztéria fegyelmessé, kitűnő színpadi mozgása is.”

Ursula Schikorra dr. rostocki adjunktus szerint: „Szeged a virágok városa. A játékok előadásai nemzetközi színvonalúak. Kitűnően találták az Aida balettszámainak és tömegjeleneteinek színeit, mint a salzburgi. Itt sokkal nagyobbak a távlatok, a lehetőségek.”

Az ünnepi hetek programjáról nagy elismeréssel szolt a londoni Koller professor, aki találkozott szegedi egyetemi tanárokkal is. Dicsérte a játékok előadásait Hans Müller, a Siemens művek egyik mérnöke, Korhecz Zoltán szabadkai ügyvéd és a hostessek sok más „ügyfele” is. Többen azonban szóvá tették, hogy gépkocsijaik karbantartását nem tudták ellátni, mert csak napokkal később vállalták volna el a szervizt.

A jegyzetfüzetekben talán még több bejegyzés is szerepelne, ha jobban népszerűsíteniék az idegenforgalmi hivatal hostess szolgálatát. Egyenruha, megfelelő jelvény és feliratok híján sok külföldi nem tudja, hogy hostessek dolgoznak a szállodákban. Így pillanatnyilag most még inkább a hostessek keresik ügyfeleiket és nem a külföldiek őket. Talán jövőre ezen is lehet majd változtatni, egy kevés anyagi befektetéssel s egy kicsit jobb propagandával.

D. J.

Ma: záróelőadás a szabadtéren

A Szegedi Ünnepi Hetek gazdag eseménysorozata és a Szegedi Szabadtéri Játékok programja a mai ünnepi záróelőadással befejeződik. Az idei esztendő különösen szerencsés kimenetelű volt: egyetlen előadást sem kellett elhagyni az időjárás miatt. Így összesen 15 előadást tartottak. Ebből 4-4 esett a Vidróczkira és az Aidára, 3 Bartók balettel, a fából faragott királyi-nak és Honegger oratóriumának, a Johanna a máglyán-nak a közös előadására, 2-2 pedig Erkel operájára, a Hunyadi Lászlóra és a Magyar Állami Népi Együttes műsorára, a Kisbojtárra. Eszerint a műsor kétharmada műfaj szerint opera volt, s a visszamaradó egyharmad is zenés produkció.

Lakodalmas menet a Kisbojtárban. Balról a vőfély, Gyenge Sándor

KOLLEKTIV MŰVÉSZET

Kerekasztal a népi együttes szolistaival

Már megvolt a Kisbojtár bemutatója. Felkerestük a főszereplőket, s szerepükről, munkájukról beszélgettünk. A főbb szerepekben kettős a szereposztás, így hát két Katával és két kisbojtárral beszélgettünk.

Az egyik Kata:

RIPKA ILONA

elmeséli, hogy ez az alakítása alighanem az ötvenedik. Ugyanis 1956 óta táncolja Kata szerepét. Külföldön Lyonban is bemutatkozott vele. Asszony. Kisfia van. És mikor az egyik előadást kisfia megnézte, rátámadt az anyjára:

— Miért néztél szépen arra a rabló bácsira? Ezzel a bottal fogom megverni...

A másik Kata:

LACZKÓ MÁRIA

— Ez az első Kata-alkatásom. Nagyon tetszik. Három felvonáson keresztül részt venni a cselekményben... Meg a nagy színpadot is meg kell szokni...

Nem Kata az első főszerepe. Az első szerelemben volt. A helsinki VIT-en aranyérmert nyertek vele...

Illő, hogy a kis Katák után a Kisbojtárt keressük fel. Szerencsére a „szólósok” együtt vannak. Első pillanatra feltűnik az embernek, hogy a férfi táncosok többsége bajszos.

— Kényelmesebb, mintha minden este ragasztani kellene — mondják majdnem egyszerre.

Az egyik Kisbojtár:

GYURJÁN JÓZSEF

aki mindik „kis” szerepeket kapott — melyeket nagyszerűen oldott meg: Kisinas, Kisdobos, Kiskatona és Kisbojtár. Mert hát ő is az első szereposztás óta táncolja a Kisbojtárt.

— Szabadtéren az első főszerepem.

— Mióta készülnek a szabadtérre?

— Három hete — mondja.

A másik Kisbojtár:

ZSÉLY MIHÁLY

az iskolai fellépések táncain szerette meg a hivatást. Aztán Pesten az iparitanuló-együttesben szerepelt. A berlini VIT-en ismerkedett meg az Állami Népi Együttes táncosaival. Vágy támadt benne: jó lenne az együttes táncosának lenni. S ötvenháromban felleltek. A Kisbojtár-t elejétől kezdve táncolja és sok szólótánc fűződik nevéhez.

Valamennyien nagyon szeretik hivatásukat — hivatásos táncosok.

— Hogy „fest” a munkaidő?

— Öt és fél óra, fél 9-től 2-ig. Balett-tréninggel kezdünk, aztán a koreográfiától függően gyakorlás.

— Mi a program a szabadtéri után?

— Egy hónap szünet!

A rablóvezér:

ERDÉLYI TIBOR

eddigijéről beszél.

— Magyarországi turnén voltunk. Hajdúságban, Nyírségben, Baján, Orosházán. Este felleltek, délelőtt pedig készültünk a Kisbojtárra. Erdélyi Tibor egyébként a Vadrózsa együttes művészeti asszisztense is.

— Hogy került az Állami Népi Együttesbe?

— A falumat elvitte az árvíz. Pestre jöttünk. Az Iparművészeti Múzeumban voltam restaurátor. Ötvenkettőben kerültem az együttesbe. A Kisbojtárban eddig a Falábút táncoltam, most a vezért.

Erdélyi Tibor egyébként a játékokon minden évben táncolt szólót.

A számadó:

TARCI LÁSZLÓ

már nyolc menyasszonyt „koptatott” el... Az Ecseri lakodalmában ugyanis vőlegényként már ennyi partnere volt... A Kisbojtárban viszont az öreg számadót, Kata apját alakítja.

— Ebben a darabban már több szerepet táncoltam. Pásztor, cigányt, bábszínházast, a finálé vőfélyét.

Ő is az alapító tagok közé tartozik. Ötven óta tagja az együttesnek és rendkívül szeret táncolni.

— Nyáron a magyarországi turnén kitáncoltuk magunkat. Negyvenkét előadásunk volt — mondja.

A vőfély:

GYENGE SÁNDOR

„csak” négy éve van az együttesnél. A Vasas művészegyüttesből került a népi együtteshez.

— Több éves amatőrmun-

A ruha teszi a papát...

Az Aida egyik előadásán egy ünneplőbe öltözött kisfiú már-már majdnem felsétálgatott a színpadra, amikor egy statisztá elfogta.

— Mit keresel itt, kisfiú?

— Apukát.

— És hogy hívják a papát?

— Azt nem tudom...

— És mit csinál itt apukád?

— Azt sem tudom.

— Hát akkor mit tudsz róla?

— Azt, hogy éppen olyan ruhában van, mint a bácsi...

Foghúzás

Két úvidéki ismerős találkozott a Klauzál téren. Megölelgették egymást, mert otthon már régen futottak így össze, azután jött a szokásos „hogyan vagy?”

— Megvolnék, de ez a nyamvad fogfájás éppen itt jött rám.

— És van valami gyógyszered?

— Nem segített ennek már semmi patika. Ki kellett dobatni.

— Itt húzattad?

— Itt.

— No és, hogy húznak Szegeden?

— Jól, mondhatnám kitűnően. Mégis úgy érzem, mintha a fogam húzták volna...

— Jó vicc!

— Már amikor az ötveneset le kellett szurkolni!

— Szerintem nem sok.

— Persze, hogy nem. Otthon nem sok. De itt, barátom! Foghúzás valutáért, az annyi, mintha az állkapcsomat húzták volna!

Sz. S. I.

Cigányok sirató tánc az első felvonásban

(Somogyi Károlyné felv.) Csizmapróba a Kisbojtárban